

Lettelse, der kunde gælde ogsaa efter det korte Tidsrum Udløb, som denne Lov angaar, have vi foreslaaet, at disse Navnebevillinger skulde kunne meddeles uden Betaling. Jeg ved nu ikke, hvilken Betydning Betalingen for disse Bevillingers Meddelelse har for Staten, men det er sikkert ikke en Sum, der spiller nogen Rolle paa vort Budget, og naar saa er, kan man vel nok blive enig om fra alle Sider, at dette Gebyr ikke bør opretholdes. Det er jo ganske sandt, at man kan blive fri for Gebyret, naar man er ganske uformuende. Jeg har ogsaa selv Erfaring for, at Justitsministeriet ikke stiller sig uvillig i den Henseende. Jeg kan i det hele ikke andet end bevidne, at Justitsministeriet i de 16—17 Aar, jeg gennem Praksis er kommen i Berøring med det, har stillet sig meget liberalt over for Ansøgninger om Navnebevilling, navnlig i de senere Aar, og det gælder ogsaa den tidligere Justitsminister; men det er dog sikkert nok, at dette Gebyr paa 33 Kr. 66 Øre for mange kan blive en Hindring, da de for at blive fritagne derfor skulde skaffe Attest for at være ganske uformuende. Selv om Folk ikke kunne skaffe Attest derfor, kunne de dog ogsaa nok have Grund til at ønske en Navneforandring. Dertil blev saa af den forhenværende Justitsminister bemærket, at naar de havde en saadan Grund, kunde de ogsaa nok betale de 33 Kr. 66 Øre for Forandringen. Dertil vil jeg svare, at det maa jo bero paa, hvilken Betydning det har for vedkommende at faa et paalideligt Kendingsnavn, om han ogsaa vil spendere Pengene derpaa, som maaske nok kunne mærkes paa hans Budget. Det kan jo være, at han ikke har tilstrækkelig Følelse af Vigtigheden deraf. Men da vil jeg fremhæve, at det ikke blot er for de Folks egen Skyld, at det kan være ønskeligt, at de faa et ordentligt Navn, det kan ogsaa være for andres Skyld, for hele Samfundets Skyld, være af Betydning. Det kan være en stor Ulempe for mange andre, at Folk ikke have et saadant Navn, f. Eks. for os Rigsdagsmænd, som gerne skulde kende alle vore Vælgere ved Navn, hvilket kan være vanskeligt nok, naar de omtrent hedde det samme alle sammen, og det gælder ogsaa for Forretningsfolk, som skulde skrive til mange Mennesker. Vi have sikkert alle i det daglige Liv erfaret, hvor uheldigt det er med disse ganske almindelige fra hinanden saa lidet forskellige Navne, som ikke ere, hvad de skulde være, nemlig tydelige Kendingsnavne. Det er saaledes en Samfunds-

interesse, det her drejer sig om, og derfor kan man ikke slaa sig til Taals med den Betragtning, at disse Folk nok kunne spendere de 33 Kroner 66 Øre, og at det ikke er for meget, naar de virkelig ere interesserede i Sagen. Jeg nævnte allerede i Fjor en Analogi, som jeg ogsaa nu vil pege paa, nemlig, at man i sin Tid ophævede Gehyrerne for Ægtepagter, og at man ikke der lod sig nøje med, at uformuende kunde faa dem gratis; det samme tror jeg, maa gælde her. — Vi have derhos tilføjet, at de kunne bevilges gennem Overøvrigheden; men det er ikke noget, vi lægge særlig Vægt paa, skønt der jo ogsaa der er Fortilfælde, idet f. Eks. Kongebreve faas udleverede hos Overøvrigheden. Jeg ved ikke, om der er nogen særlig Betænkning i saa Henseende fra den højtærede Ministers Side; i saa Tilfælde vil jeg sige, at vor væsentligste Grund hertil — foruden den, at det er nemmere for Befolkningen at kunne faa Navnebevillingen hos Amtmanden end hos Ministeren — har været den, at den højtærede Minister i Fjor klagede over, at der let gennem en Lov som denne kunde paaføres Ministeriets Overbebyrdelse. Det er væsentlig for at imødekomme denne Betragtning, vi her have foreslaaet, at Navnebevillinger kunne udleveres og bevilges gennem Overøvrigheden. — Hermed tror jeg tilstrækkelig at have begrundet det foreliggende Forslag. Jeg skal kun tilføje, at der inden for Udvalget — og jeg tror ikke at begaa nogen Indiskretion ved at sige særlig inden for den Side af Udvalget, som ellers repræsenterer de konservative Interesser i vort offentlige Liv — har været en stærk Stemning for at gaa betydelig videre i Henseende til Retten til Navneforandring: Men vi enedes om at blive staaende herved i det samme Haab, som den ærede Ordfører for Udvalget i Fjor udtalte, at man i sin Begrænsning søgte og opnaaede sin Styrke.

Krabbe: Dette fortjenstfulde Forslag tror jeg har Krav paa Interesse og paa at blive fremmet. Jeg vil blot tillade mig at henstille en lille Bemærkning til de ærede Forslagsstillere. Deres Forslag er vidst paa et enkelt Punkt et Tilbage-skridt fra det bestaaende. Naar der nu gives Bevilling til Navneforandring, gives den af Centraladministrationen, men de ærede Forslagsstillere have af Grunde, som staa anførte i Udvalgsbetænkningen for i Fjor, lagt Bevillingen hen til de lokale Øvrigheder. Det tror jeg ikke er hensigtsmæssigt. Jeg tror, at det er et